

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/47/2019
Identifikačné číslo spisu: 3116218240
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3116218240.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: KOMÍNYSYSTÉM, s.r.o., so sídlom Komenského 9, 915 01 Nové mesto nad Váhom, IČO: 34 099 301, zast. JUDr. Juraj Klimčo, s.r.o., so sídlom 913 25 Bobot 176, proti žalovanému: Výstavba vodných elektrární s.r.o. skratka VVE s.r.o., so sídlom Lieskovec 598/75, 018 41 Dubnica nad Váhom, IČO: 36 347 876, o zaplatenie 3 112,- eur s príslušenstvom, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16Cob/20/2018-88 zo dňa 27. novembra 2018, jednomyseľne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín rozsudkom č. k. 36Cb/307/2016 zo dňa 3. novembra 2017 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.
2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca si žalobou uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 3 112,20 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 4. decembra 2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.
3. Z vykonaného dokazovania konajúci súd zistil, že faktúrou č. 2015350 zo dňa 30. októbra 2015 splatnou 13. novembra 2015 žalobca vyfakturoval žalovanému „za plnenie predfaktúry č. 009033“ sumu 3 709,80 eur. V bode 11.1 až citoval ustanovenia obchodného zákonníka (§ 536 ods. 3, § 546 ods. 1, § 548 ods. 1, § 554 ods. 1, § 555 ods. 1, § 560 ods. 1, § 329, § 407, § 369 ods. 1 a 2) a dospel k záveru, že žalobu v celom rozsahu s poukazom na ustanovenie § 536 ods. 1 a § 546 ods. 1 Obchodného zákonníka zamietol. Za zrejme označil, že medzi sporovými stranami nebola sporná objednávka, ako aj, že žalobca objednávku akceptoval. Konštatoval, že objednávka neobsahovala cenu diela a že v konaní nebol preukázaný prejav vôle strán uzavrieť zmluvu v zmysle ustanovenia § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka, nebola preukázaná dohoda strán o cene diela alebo spôsobe jej určenia. Žalobca jeho tvrdenie, že cena diela predstavovala sumu 6 822,- eur, pričom neuhradená zostala suma 3 112,20 eur, ktorá bola predmetom žaloby nepreukázal, ako ani hodnotu vykonaného diela, v dôsledku čoho nebola preukázaná ani výška prípadného bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom uvedeným skutočnostiam konajúci súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p.

4. O odvolaní žalobcu (list v spise 56) rozhodol Krajský súd v Trenčíne, rozsudkom sp. zn. 16Cob/20/2018-88 zo dňa 27. novembra 2018 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania.

5. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže nebolo potrebné zopakovať dokazovanie, nakoľko súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom a dodržal procesný postup. Na zdôvodnenie aplikácie ustanovenia § 387 ods. 2 C. s. p. citoval uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 350/09, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/170/2005, rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003, z ktorého vyplýva, že súd nemusí dať odpovede na všetky odvolacie dôvody, ale len na ten, ktorý má pre vec podstatný význam. V bode 9 odôvodnenia odvolací súd sa stotožnil s výsledkom dokazovania, že žalobca v žalobe nepreukázal jeho tvrdenia, a teda neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení. Odvolacie dôvody prezentované v odvolaní označil za také, ktoré nemajú oporu v zistenom skutkovom stave, a ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne iné tvrdenia, ktorými by sa súd prvej inštancie, nezaoberal.

6. Z vyššie uvedených dôvodov podľa ustanovenia § 378 ods. 1 a 2 C. s. p. napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a o trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.

7. Proti tomuto rozsudku s vyznačenou právoplatnosťou dňa 17. januára 2019 podal žalobca dovolanie, doručené dňa 6. marca 2019 (list v spise 104) a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie.

8. V obsahu dovolania popísal ním tvrdený skutkový stav a konštatoval, že obidva súdey rozhodli, na základe dostatočného zistenia skutkového stavu, ale vyvodili nesprávny právny záver. Podľa žalobcu všetky náležitosti zmluvy o dielo boli riadne a zrozumiteľne dohodnuté. Skutočnosť, že nebola dohodnutá cena diela, podľa žalobcu, nie je takou, pre ktorú by mohol súd považovať jeho nárok z tak formálneho hľadiska, ako to bolo v konkrétnom prípade, za správne. Rozhodnutia označil za vykazujúce rozpor s princípom štátu, ako aj v rozpore so zásadami základných zásad dobrých mravov.

9. K dovolaniu zaujal stanovisko žalovaný jeho podaním doručeným dňa 29. mája 2019 (list v spise 122) a namietal, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Zároveň poukázal, že žalobca nevymedzil riadne žiadne dovolacie dôvody, iba možno predpokladať, že mal na mysli dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., ale žiadne rozhodnutie, od ktorého by sa mal odvolací súd pri vyriešení právnej otázky potrebnej pre vyriešenie sporu odkloniť, neuviedol. S poukazom na uvedené navrhol dovolane ako neprípustné odmietnuť.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Po zistení, že strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, dovolanie podala včas, je zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania, sa ako prvou otázkou zaoberal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je možné týmto opravným prostriedkom napadnúť.

11. Z obsahu spisu je zrejmé, že ide o žalobu podanú za účinnosti C. s. p. a teda, že vec bola už rozhodovaná podľa tohto právneho poriadku.

12. Z obsahu dovolania (list v spise 104) je zrejmé, že dovolateľ prípustnosť dovolania neoznačil žiadnym právnym ustanovením C. s. p., iba namietal nesprávnosť posúdenia správne zisteného skutkového stavu.

13. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

14. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:
a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.);
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne

15. Z ustanovenia § 422 ods. 1 C. s. p. je zrejmé, že dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, na príslušenstvo sa neprihliada.

16. V danom spore ide o právo na zaplatenie sumy 3 112,- eur s príslušenstvom, ktorá suma neprevyšuje minimálnu mzdu ku dňu podania žaloby (13. októbra 2016), ktorá suma predstavuje výšku 4 350,- eur.

17. S poukazom na uvedené v posudzovanom prípade ide o bagateľnú vec vylúčenú z dovolacieho prieskumu.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.), preto dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné.

19. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.